

[Pia Kjærsgaard]

I Svendborg er det godkendt, at der opføres 42 ældreboliger i 1985.

Det ville være til gavn for ældre og svage, hvis boligerne blev indrettet specielt til disse personer. Der kunne f.eks. være specielle faciliteter til svagelige ældre – kaldeanlæg m.v.

Dette er der intet af i de boliger, man påtænker at opføre, hvilket gør, at de på intet område adskiller sig fra nogen anden andelsbolig.

Ministeren må have nogle retningslinjer for ældreboliger, hvilket spørgeren ønsker belyst.

Svar (28/2 85):

Boligministeren (Bollmann):

Det er i lov om boligbyggeri fastsat, at 1.000 lejligheder af den årlige bevillingskvota til almennyttigt nybyggeri skal være ældre-/handicappede. Der er ikke i loven fastsat noget maksimum, og i gennemsnit er ca. 40 pct. af de almennyttige boliger, der bygges, ældre-/handicappede.

Vurderingen af, hvorvidt boligerne i det omtalte byggeri er egnede til beboelse for ældre og handicappede, er overladt til kommunerne. Det er et led i støtteproceduren, at boligselskaberne over for kommunerne skal oplyse, hvor mange boliger der efter boligselskabets skøn er velegnede til ældre og handicappede, og at kommunalbestyrelsen i forbindelse med støtteansøgningens indsendelse til boligstyrelsen skal tage stilling til boligselskabets vurdering heraf.

De kriterier, der kan lægges til grund ved kommunens vurdering, er nærmere belyst i boligstyrelsens cirkulære af 25/3 1982 om boliger for ældre og handicappede i almennyttigt byggeri.

Cirkulæret indeholder ud over en henvisning til bygge Lovgivningens bestemmelser om indretningen af boliger for ældre og handicappede nogle vejledende retningslinjer, der kan have betydning for boligselskabets og kommunens vurdering.

Boligstyrelsen er ikke bekendt med det i begrundelsen for spørgsmålet omtalte projekt. Svendborg kommune har tidligere over for boligstyrelsen oplyst, at man i 1985 har planer om at opføre 48 ældreboliger. Disse boliger er af kommunen benævnt lette kollektivboliger, men det fremgår ikke af det

foreliggende, om det er dette projekt, der har givet anledning til det rejste spørgsmål.

Krav til indretning af lette kollektivboliger er fastsat i pkt. 19–23 i cirkulære af 1/9 1976 om støtte til lette kollektivboliger m.v. Det fremgår heraf bl.a., at ejendommen skal være handicapvenligt indrettet og være udstyret med kaldeanlæg til vagtcentral.

Det kan oplyses, at boligstyrelsen på grund af det store pres på støttekvoten har meddelt Svendborg kommune, at der ikke er mulighed for at yde støtte til de ønskede 48 lette kollektivboliger i 1985 efter § 81 i lov om boligbyggeri.

Spm. nr. S 761

Til *socialministeren* (22/2 85) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvad det offentlige gør for at sikre, at danskere, der modtager bistandshjælp efter lovens § 5, virkelig er berettigede til bistandshjælp og ikke har indtægt, der kan betyde fradrag i bistandshjælpen?«

Svar (26/2 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen).

Efter bistandslovens § 5 kan der efter socialministerens bestemmelse ydes hjælp til en dansk statsborgers forsørgelse i udlandet, når hjemsendelse herved kan undgås og omstændighederne i øvrigt taler herfor.

Bestemmelse om ydelse af hjælp i det enkelte tilfælde træffes af socialministeriet, normalt på grundlag af en ansøgning fra pågældende og en indstilling fra den stedlige danske repræsentation – ambassade eller konsulat – om, hvad pågældende skønnes at have behov for. I repræsentationens indstilling er optaget oplysninger om pågældendes personlige og økonomiske forhold, herunder om behovet for læge- og medicinhjælp og om, hvorvidt pågældende eller familien er i besiddelse af indtægter eller formue.

Den hjælp, der kan ydes i det enkelte tilfælde, kan efter praksis ikke overstige 90 pct. af folkepensionens grundbeløb, men ligger i langt de fleste tilfælde på væsentligt mindre beløb. Hjælpen ydes hovedsagelig til ældre danske statsborgere, der har opholdt sig i mange år i udlandet, og som ikke længere har en sådan tilknytning til pårørende eller